

Sprawa C-565/18

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

6 września 2018 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia (Włochy)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

2 lipca 2018 r.

Strona wnosząca odwołanie:

Société Générale S.A.

Druga strona postępowania:

Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

COMMISSIONE TRIBUTARIA REGIONALE

DI LOMBARDIA (sąd ds. podatkowych w regionie Lombardia) [...]

wydał następujące

POSTANOWIENIE

- w sprawie odwołania nr 17/2017
- od wyroku [...] wydanego przez Commissione Tributaria Provinciale di MILANO (sąd ds. podatkowych w prowincji Mediolan)

przeciwko:

DIREZIONE REGIONALE LOMBARDIA UFFICIO CONTENZIOSO
(urzędowi skarbowemu - dyrekcja dla regionu Lombardia, departament ds. sporów)

wniesionego przez:

SOCIETE GENERALE S.A.

[...]

[OR.2]

[...]

Zaskarżone akty:

Odmowa zwrotu podatku będącego przedmiotem wniosku z dnia 1 sierpnia 2014 r.

[OR.3]

[...]

PRZEBIEG POSTĘPOWANIA

[...]

[...]

Okoliczności faktyczne:

1) W dniu 28 marca 2014 r. SOCIÉTÉ GÉNÉRALE S.A., posiadająca zagraniczny numer identyfikacji podatkowej FR 27552120222, z siedzibą w Paryżu (Francja) [...], za pośrednictwem swojego włoskiego oddziału posiadającego stałe przedstawicielstwo w Mediolanie (Włochy) [...], złożyła deklarację do celów podatku od transakcji finansowych, tzw. „*Financial Transaction Tax (FTT)*”, przewidzianą i uregulowaną w ustawodawstwie włoskim w art. 1 ust. 491-500 ustawy nr 228 z dnia 24 grudnia 2012 r. [Legge di Stabilità 2013 (ustawy o stabilności 2013)], a także w decreto ministeriale (rozporządzeniu wykonawczym ministra) z dnia 21 lutego 2013 r., następnie zmienionym przez decreto ministeriale z dnia 16 września 2013 r.;

2) Ze wspomnianej deklaracji dotyczącej transakcji finansowych przeprowadzonych w roku podatkowym 2013 przez francuską spółkę dominującą oraz dotyczących pochodnych instrumentów finansowych wynikał należny podatek, zgodnie z art. 1 ust. 492 ustawy 228/2012, wynoszący łącznie 55 207,00 EUR i odpowiadający płatnościom dokonany w referencyjnym okresie rozliczeniowym;

3) W dniu 1 sierpnia 2014 r. włoski oddział, w imieniu i na rachunek spółki dominującej, złożył w Agenzia delle Entrate (urzędzie skarbowym) wniosek o zwrot zapłaconych kwot, zarzucając niezgodność z konstytucją przepisów dotyczących podatku od transakcji finansowych na „pochodnych” papierach wartościowych w zakresie, w jakim przewidują one stosowanie podatku na podstawie rezydencji emitenta instrumentu bazowego na terytorium Włoch,

z powodu domniemanego naruszenia zasad równości formalnej i zdolności płatniczej, o których mowa odpowiednio w art. 3 i 53 [OR.4] konstytucji, a także z powodu rzekomego naruszenia zwyczajowego prawa międzynarodowego istotnego dla włoskiego ustroju konstytucyjnego w myśl art. 10 konstytucji; spółka oparła również swój wniosek o zwrot na rzekomej sprzeczności rozpatrywanych przepisów włoskich z prawem Unii Europejskiej, w szczególności z art. 18, 56 i 63 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

4) Agenzia delle Entrate nie wydał decyzji w przedmiocie wniosku o zwrot, w związku z czym w dniu 28 stycznia 2015 r., po upływie 90 dni od daty złożenia wniosku, podatnik wniósł w odpowiednim terminie do Commissione tributaria provinciale di Milano skargę na milczące oddalenie wniosku przez Agenzia delle Entrate w celu nakazania mu zwrotu zapłaconego podatku, podnosząc te same zarzuty, które stanowiły podstawę wniosku o zwrot, i wnosząc o: a) zawieszenie postępowania i jednocześnie wystąpienie do Corte Costituzionale (trybunału konstytucyjnego) w przedmiocie domniemanej niezgodności z konstytucją art. 1 ust. 492 ustawy 228/2012 z powodu sprzeczności z art. 3 i 53 konstytucji; b) odstąpienie od stosowania przepisów prawa włoskiego z powodu uznania ich za sprzeczne z art. 18, 56 i 63 TFUE lub, tytułem żądania ewentualnego, o zawieszenie postępowania i wystąpienie z następującym pytaniem do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w ramach wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym: „czy art. 18, 56 i 63 TFUE sprzeciwiają się przepisom krajowym nakładającym podatek od transakcji finansowych wyłącznie dlatego, że ich przedmiotem jest instrument pochodny oparty na papierach wartościowych wyemitowanych przez spółkę będącą rezydentem państwa?”; c) zawieszenie postępowania w związku z wystąpieniem z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym i jednocześnie wystąpienie do Corte Costituzionale w przedmiocie domniemanej niekonstytucyjności art. 1 ust. 492 ustawy 228/2012 z powodu sprzeczności z zasadami suwerenności i terytorialności podatkowej związanymi z prawem międzynarodowym i prawem wspólnotowym oraz, w konsekwencji, z zasadami istotnymi dla włoskiego ustroju konstytucyjnego w myśl art. 10 ust. 1 konstytucji;

5) W postępowaniu udział wziął Agenzia delle Entrate - Direzione Regionale Lombardia (urząd skarbowy - dyrekcja dla regionu Lombardia), który wniósł o oddalenie skargi, podważając argumenty strony wnoszącej odwołanie oraz podkreślając zgodność z prawem oddalenia wniosku i przepisów ustanawiających sporny podatek, wskazując na istnienie obiektywnego i rzeczywistego związku między instrumentami pochodnymi podlegającymi opodatkowaniu a systemem prawnym państwa włoskiego w przypadku, gdy – jak w niniejszej sprawie – instrument bazowy instrumentu pochodnego jest emitowany przez spółkę będącą rezydentem tego państwa;

[OR.5]

6) Wyrokiem nr 4334/16 złożonym w sekretariacie dnia 17 maja 2016 r. Commissione tributaria provinciale di Milano oddalił skargę, uznając, wbrew

zarzutom podatnika, za w pełni zgodne z prawem opodatkowanie transakcji dotyczących instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym jest papier wartościowy wyemitowany przez spółkę będącą rezydentem państwa włoskiego, ponieważ zdaniem Commissione tributaria provinciale zawarte w przepisach ustawowych odniesienie do rezydencji emitenta bazowego papieru wartościowego jest wystarczające, aby stwierdzić istnienie poważnego, rzeczywistego i obiektywnego związku o charakterze gospodarczym między zdarzeniem podatkowym podlegającym opodatkowaniu i wyrażeniem zdolności płatniczej, o której mowa w art. 53 konstytucji, to znaczy obrotem instrumentem pochodnym, a państwem włoskim;

7) Jak stwierdził Commissione tributaria provinciale, w istocie nie doszło do żadnego naruszenia zasady równości określonej w art. 3 konstytucji, ze względu na nierozzerwalny związek między wartością bazowego papieru wartościowego a wartością instrumentu pochodnego, wyrażony przez dochód (*pay-off*) z samego instrumentu pochodnego. Jak zauważył urząd skarbowy i wskazał Commissione, związek ten implikuje możliwość dokonania za pomocą instrumentów pochodnych obrotów zastępujących obroty dotyczące bazowych papierów wartościowych, w związku z czym wyłączenie instrumentów pochodnych z opodatkowania transakcji finansowych (choć stanowią one wyrażenie zdolności płatniczej i obiektywnie są powiązane z włoskim systemem prawnym) spowodowałoby zachowania mające na celu uchylanie się od opodatkowania przez operatorów rynków finansowych, w sposób oczywisty szkodzące względem podatkowym;

8) Commissione tributaria provinciale nie stwierdził naruszenia przepisów wspólnotowych, zważywszy na brak odmiennych systemów opodatkowania podatników z Włoch i podatników z innych państw członkowskich, ani międzynarodowej zasady terytorialności i suwerenności podatkowej innych państw, ponieważ istnieje wspomniany związek między sytuacją gospodarczą stanowiącą podstawę powstania zdarzenia podatkowego a państwem włoskim oraz w żaden sposób nie naruszono władzy ustawodawczej innych systemów;

9) Podatnik wniósł odwołanie od wyroku Commissione tributaria provinciale, powtarzając argumenty i zarzuty podniesione w postępowaniu w pierwszej instancji, a także przeformułując te same wnioski, które wskazał we wspomnianym postępowaniu, wnosząc tytułem żądania głównego – poprzez zmianę zaskarżonego wyroku w całości – o zwrot zapłaconego podatku od transakcji finansowych poprzez dokonanie wykładni art. 1 ust. 492 ustawy 228/2012 w sposób zgodny z konstytucją, a tytułem żądania ewentualnego o zawieszenie postępowania i wystąpienie z wnioskiem o stwierdzenie niekonstytucyjności spornego przepisu z powodu naruszenia art. 3 i 53 konstytucji, a także naruszenia międzynarodowej zasady terytorialności i suwerenności [OR.6] państwa, istotnej dla systemu prawnego w myśl art. 10 konstytucji; wnosząca odwołanie wniosła również o wystąpienie z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w związku z naruszeniem art. 18, 56 i 63 TFUE;

10) Agenzia delle Entrate - Direzione Regionale Lombardia przedstawił argumenty przeciwne i zakwestionował zarzuty podniesione przez podatnika będącego przeciwnikiem procesowym, wnosząc o utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku;

[postępowanie krajowe]

[...]

UZASADNIENIE

Zwięzłe przedstawienie okoliczności faktycznych i kwestii prawnych decyzji na podstawie art. 36 ust. 2 pkt 4 decreto legislativo (dekretu ustawodawczego) nr 546/92

Po rozpoznaniu sprawy [...] na posiedzeniu niejawnym Commissione wydał postanowienie wskazane w sentencji.

Co do prawa:

11) Tutejszy sąd stwierdza, że podatek od transakcji finansowych, o którym mowa w art. 1 ust. 491-500 ustawy 228/2012, został wprowadzony w celu zapewnienia wkładu w wydatki publiczne od podmiotów dokonujących transakcji dotyczących instrumentów finansowych przeprowadzanych na odpowiednich rynkach, które mają związek z terytorium państwa włoskiego;

12) Zgodnie z ust. 491 wspomnianego artykułu, w związku z odpowiednimi definicjami zawartymi w art. 1 decreto ministeriale (rozporządzenia ministerialnego) z dnia 21 lutego 2013 r., i kolejnym ust. 494, podatek ten jest należny od beneficjenta przeniesienia prawa własności akcji i innych instrumentów kapitałowych o określonym prawie do dywidendy wyemitowanych przez spółki będące rezydentami Włoch, a także papierów wartościowych reprezentujących wyżej wymienione instrumenty, niezależnie od państwa rezydencji emitenta takich papierów wartościowych, pod warunkiem, że, jak wskazano, bazowy papier wartościowy jest emitowany przez spółkę będącą rezydentem Włoch. Podatek ten jest określany proporcjonalnie do wartości transakcji o zróżnicowanej stawce, w zależności od rodzaju rynków, na których odbywa się obrót;

13) Wspomniany przepis uzupełnia również art. 2 decreto ministeriale z dnia 21 lutego 2013 r., w myśl którego: „*rezydencję określa się na podstawie siedziby. Podatek stosuje się również do przeniesienia własności pochodnych papierów wartościowych, niezależnie od rezydencji wystawcy certyfikatu i miejsca zawarcia umowy*”;

14) Ten sam podatek, lecz obliczony w inny sposób, to znaczy na podstawie stałej kwoty rosnącej zgodnie z zakresami wartości transakcji i zmiennej w zależności od rodzaju instrumentu będącego przedmiotem obrotu oraz od

wartości umowy, jest należny, w myśl ust. 492 i 494 wielokrotnie powoływanego artykułu, od każdej ze stron: *„transakcji dotyczących pochodnych instrumentów finansowych określonych w art. 1 ust. 3 decreto legislativo nr 58 z dnia 24 lutego 1998 r., wraz z późniejszymi zmianami, których instrumentem bazowym jest głównie jeden lub większa liczba instrumentów finansowych określonych w ust. 491 lub których wartość zależy głównie od jednego lub większej liczby instrumentów finansowych określonych w tym samym ustępie, oraz transakcji dotyczących zbywalnych papierów wartościowych wskazanych w art. 1 ust. 1a lit. c)-d) wspomnianego decreto legislativo, które pozwalają na nabycie lub sprzedaż głównie jednego lub większej liczby instrumentów finansowych określonych w ust. 491 lub które obejmują rozliczenie w gotówce ustalone głównie w odniesieniu do jednego lub większej liczby instrumentów finansowych wskazanych w poprzednim ustępie, w tym warrantów subskrypcyjnych, warrantów opcyjnych i certyfikatów”* (zob. art. 1 ust. 492 ustawy 228/2012);

15) Wspomniany przepis, który jest przedmiotem sporu w niniejszym postępowaniu, stanowi, że: *„Podatek jest należny niezależnie od miejsca zawarcia transakcji i państwa rezydencji stron”* (zob. art. 1 ust. 492 ustawy 228/2012), potwierdzając wolę ustawodawcy dotyczącą opodatkowania transakcji przeniesienia jako takiej;

16) Ponadto podobne sformułowanie znajduje się w poprzednim ust. 491, w związku z czym oczywista jest analogia pod względem ustawodawstwa między dwoma zdarzeniami podatkowymi;

[OR.8]

17) Tytułem uzupełnienia należy zauważyć, że sporne przepisy wprowadzają w kolejnym ust. 495 trzecią kategorię zdarzenia podatkowego dotyczącego opodatkowania podatkiem od transakcji finansowych, [przewidując, że] *„transakcji dokonanych na włoskim rynku finansowym, podlegających podatкови od transakcji wysokich częstotliwości dotyczących instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 491-492”*;

17a) Przypadek przewidziany w art. 1 ust. 495 ustawy 228/2012 nie jest jednak bezpośrednio związany z konkretnym przedmiotem niniejszego postępowania;

17b) Zarzuty podatnika koncentrują się w rzeczywistości na przypadkach, o których mowa w wymienionych powyżej ust. 491-492, na podstawie istniejącej między nimi symetrii. Oba przypadki charakteryzują się, po pierwsze, występowaniem związku z włoskim systemem prawnym, o czym świadczy rezydencja we Włoszech emitentów instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 491, a po drugie, a contrario, nieistotnością, dla celów opodatkowania, państwa rezydencji podmiotów uczestniczących w transakcji;

18) W szczególności podatnik uważa, że związek z włoskim systemem prawnym przewidziany w art. 1 ust. 492 ustawy 228/2012, który opodatkowuje transakcje dotyczące instrumentów pochodnych, nie jest zgodny z konstytucyjną

zasadą określoną w art. 53 konstytucji, zgodnie z którą płacenie podatków we Włoszech musi się odbywać, biorąc pod uwagę zdolność płatniczą wyrażoną w państwie, a zdarzenie podatkowe nie może dotyczyć podmiotów, które są całkowicie niezwiązane ze społecznością narodową;

19) W rzeczywistości podatnik stawia pytanie, jaką zdolność płatniczą mógłby wyrazić, tak jak w rozpatrywanym przypadku, podmiot niebędący rezydentem, prowadzący na zagranicznym rynku obrót instrumentem pochodnym, który jest również emitowany przez nierezydenta i którego instrumentem bazowym jest papier wartościowy wyemitowany przez włoską spółkę: w transakcjach takich jak ta w niniejszym przypadku żaden majątek nie został wyrażony we Włoszech [...];

18) Powołując się na brak wyrażenia zdolności płatniczej w odniesieniu do transakcji na instrumentach pochodnych podobnych do tych dokonanych przez wnoszącą odwołanie, strona wnosząca odwołanie uważa zatem, że w odniesieniu do art. 1 ust. 491-492 ustawy 228/2012 ustawodawca poddał identycznemu „mechanizmowi opodatkowania” odmienne przypadki (s. 16 odwołania), naruszając zasadę równości formalnej określoną w art. 3 konstytucji;

[OR.9]

19) Wydaje się jednak, że nie można podzielić wyrażonego przez podatnika poglądu co do domniemanej oczywistej niezgodności z konstytucją spornego przepisu w odniesieniu do art. 3 i 53 konstytucji;

20) W tym względzie należy zauważyć, że, jak wiadomo, art. 53 konstytucji zezwala ustawodawcy na opodatkowanie transakcji o treści ekonomicznej, a więc bezpośrednich lub pośrednich przejawów majątku, które wykazują związek z terytorium Włoch lub z włoskim systemem prawnym: istnienie takiego związku powoduje, że wobec podmiotu powstaje solidarne zobowiązanie uczestniczenia w krajowych wydatkach publicznych ze względu na wyrażoną w ten sposób zdolność płatniczą;

21) Rzeczywiście w niniejszej sprawie i w przypadkach uregulowanych w art. 1 ust. 492 ustawy 228/2012 jako zdarzenie podatkowe, które wyraża zdolność płatniczą, można skutecznie określić transakcje finansowe dotyczące instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym jest papier wartościowy wyemitowany przez podmiot będący rezydentem Włoch;

22) Transakcje te wykazują bowiem związek z terytorium Włoch lub z włoskim systemem prawnym, który jest całkowicie jednolity w stosunku do związku wynikającego z przypadków określonych w ust. 491 wspomnianego artykułu: kto, niezależnie od rezydencji w kraju lub za granicą w odniesieniu do terytorium Włoch, przeprowadza transakcje dotyczące papierów wartościowych określonych w art. 1 ust. 491 ustawy 228/2012, korzysta z wartości, która powstaje tylko w takim zakresie, w jakim istnieje i działa system prawny państwa włoskiego jako państwa, w którym wyemitowano papiery wartościowe będące przedmiotem obrotu (lub reprezentowane przez papiery wartościowe będące przedmiotem

obrotu). W ten sam sposób każdy, kto dokonuje transakcji na instrumentach pochodnych, których instrumentem bazowym są papiery wartościowe wyemitowane przez włoskie spółki, korzysta z wartości zależącej ściśle i koniecznie od papieru wartościowego, którego istnienie zależy od istnienia systemu prawnego państwa włoskiego, regulującego emisję tego papieru wartościowego;

23) Innymi słowy nie ulega wątpliwości, że chociaż instrument pochodny może być w obrocie niezależnie od instrumentu bazowego, to istnieje on i jest znaczący w zakresie, w jakim papiery wartościowe będące przedmiotem obrotu (lub reprezentowane przez papiery wartościowe będące przedmiotem obrotu) są uznawane przez włoski system prawny jako państwo, w którym dokonywana jest emisja, i że wartość instrumentu pochodnego musi od nich zależeć w oparciu o relacje matematyczne;

24) Słuszne jest zatem stwierdzenie, że również w przypadku transakcji dotyczących pochodnych instrumentów finansowych, o których mowa w art. 1 ust. 492 ustawy 228/2012, podobnie jak w przypadku transakcji dotyczących papierów wartościowych określonych w art. 1 ust. 491 ustawy 228/2012, istnieje **[OR.10]** nierozzerwalny związek ekonomiczny - konkretny i możliwy do sprawdzenia - między instrumentem finansowym a systemem prawnym państwa włoskiego, a więc między transakcją - stanowiącą podstawę zdarzenia podatkowego w zakresie, w jakim jest wyrazem zdolności płatniczej - a włoskim systemem prawnym, niezależnie od miejsca wykonania transakcji i rezydencji stron, w związku z czym nie można uznać, iż transakcja jest „niezwiązana” ze społecznością narodową, nawet jeśli została dokonana przez podmioty niebędące rezydentami Włoch i poza terytorium Włoch;

25) W związku z powyższym wydaje się zatem, że nie doszło do naruszenia również art. 3 konstytucji, gdyż nie ma żadnej istotnej różnicy, jeśli chodzi o wyrażenie zdolności płatniczej, między transakcjami, o których mowa w art. 1 ust. 491 ustawy 228/2012, a transakcjami określonymi w art. 1 ust. 492 wspomnianej ustawy;

26) Strona wnosząca odwołanie twierdzi jednak, że sporne przepisy mogą naruszać funkcjonowanie europejskiego rynku wewnętrznego, ponieważ zawierają cechy dyskryminacji ukryte w mechanizmie opodatkowania, który zdaniem wnoszącej odwołanie jest tylko pozornie jednolity dla podatników będących rezydentami i nierezydentami, w związku z czym występuje sprzeczność między art. 1 ust. 492 ustawy 221/2012 i art. 18 TFUE, w myśl którego *„zakazana jest wszelka dyskryminacja ze względu na przynależność państwową”*;

27) Zdaniem podatnika zastosowanie podatku od transakcji finansowych do transakcji przeprowadzanych przez podmioty niebędące rezydentami za pośrednictwem podmiotów, które również nie są rezydentami, nawet jeśli przedmiotem obrotu są instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym są

papiery wartościowe wyemitowane przez włoską spółkę, doprowadziłyby do ograniczenia swobody świadczenia usług w Unii Europejskiej, zakazanego na mocy art. 56 ust. 1 TFUE, zgodnie z którym: „*W ramach poniższych postanowień ograniczenia w swobodnym świadczeniu usług wewnątrz Unii są zakazane w odniesieniu do obywateli państw członkowskich mających swe przedsiębiorstwo w państwie członkowskim innym niż państwo odbiorcy świadczenia*”;

28) Innymi słowy, zarówno zastosowanie podatku, jak i wprowadzenie dodatkowych obowiązków administracyjnych i zgłoszeniowych, mających charakter funkcjonalny wobec wypełnienia obowiązku podatkowego (to znaczy ekstrapolacja z całkowitej liczby dokonanych transakcji poszczególnych transakcji na instrumentach pochodnych, których instrumentem bazowym są papiery wartościowe wyemitowane przez podmioty będące rezydentami Włoch, prowadzenie rejestru, składanie deklaracji), utrudniłoby i uczyniło mniej atrakcyjną działalność polegającą na pośrednictwie w obrocie instrumentami pochodnymi dla pośredników [OR.11] niebędących rezydentami w porównaniu do rezydentów, de facto tworząc ograniczenie swobody świadczenia usług, zakazane na mocy TFUE, które jest jeszcze bardziej oczywiste w odniesieniu do przypadku pośrednika mającego siedzibę w państwie innym niż usługobiorca;

29) Zdaniem wnoszącej odwołanie sporny podatek zastosowany do przeniesień instrumentów pochodnych, wraz z powiązаныmi obowiązkami administracyjnymi i zgłoszeniowymi, spowodowałby zatem utrudnienie w dostępie do rynku instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są papiery wartościowe wyemitowane przez włoską spółkę, i, czyniąc mniej atrakcyjną działalność pośrednictwa w zakresie takich instrumentów pochodnych, działałby zniechęcająco zarówno na podaż, jak i na popyt na takie produkty;

30) Na poparcie swojej argumentacji wnosząca odwołanie powołuje się na następujące wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej: z dnia 26 czerwca 2003 r., C-422/01, *Skandia i Ramstedt*, pkt 28; z dnia 5 lipca 2012 r., C-318/10, *SIAT*, pkt 19 i 28; z dnia 15 maja 1997 r., C-250/95, *Futura*; a także w odniesieniu do istnienia naruszenia Traktatu nawet w przypadku ograniczenia swobody podstawowej o nikłym zakresie lub niewielkim znaczeniu, wyroki: z dnia 18 października 2012 r., C-498/10, X NV, pkt 30; z dnia 1 lipca 2010 r., C-233/09, *Dijkman*, pkt 42; z dnia 14 grudnia 2006 r., C-170/15, *Dehkavit International*, pkt 50; z dnia 11 marca 2004 r., C-9/02, *De Lasteryrie du Saillant*, pkt 43; z dnia 15 lutego 2000 r., C-34/98, *Komisja przeciwko Francji*, pkt 49;

31) Następnie wnosząca odwołanie podnosi, że opodatkowanie podatkiem określonym w art. 1 ust. 492 ustawy 228/2012 transakcji dotyczących instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym są włoskie papiery wartościowe, jest oczywiście sprzeczne z art. 63 TFUE, w odniesieniu do kapitału i płatności, w myśl którego: „[...] *zakazane są wszelkie ograniczenia w przepływie kapitału między państwami członkowskimi...*”, a także „*zakazane są wszelkie ograniczenia w płatnościach między państwami członkowskimi [...]*”;

32) Sprzeczność z ww. przepisem Traktatu polega na wynikającym z przepisu wprowadzającego podatek, zawartego w art. 1 ust. 492 ustawy 228/2012, skutku w postaci zniechęcenia operatorów z państw innych niż Włochy do inwestowania w instrumenty pochodne utworzone i będące przedmiotem obrotu w dowolnym miejscu, których instrumentem bazowym są włoskie papiery wartościowe;

33) W tym względzie wnosząca odwołanie powołuje się na wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 13 marca 2014 r., C-375/12, *Bouanich*, pkt 43, w którym ustanowiono zakaz przyjmowania środków krajowych „mogących zniechęcać osoby niebędące rezydentami do dokonania inwestycji [OR.12] w danym państwie członkowskim lub mogących zniechęcać osoby będące rezydentami w tym państwie członkowskim do dokonywania inwestycji w innych państwach”;

34) Tutejszy Commissione zmierza zatem do ustalenia, czy w odniesieniu do konkretnego, rozpatrywanego przypadku dotyczącego transakcji finansowych przeprowadzonych między podmiotami niebędącymi rezydentami za pośrednictwem podmiotów, które również nie są rezydentami, i dotyczących instrumentów pochodnych, których instrumentem bazowym jest papier wartościowy wyemitowany przez włoską spółkę, jest zgodny z zasadami wspólnotowymi cel w postaci objęcia tych transakcji obowiązkiem zapłaty podatku oraz wstępnymi obowiązkami administracyjnymi i zgłoszeniowymi służącymi zapłacie tego podatku należnego od stron, które dokonują transakcji, biorąc pod uwagę, że opodatkowaniu podobnym podatkiem, należnym od beneficjenta przeniesienia prawa własności instrumentów finansowych, podlegają również transakcje finansowe dotyczące papierów wartościowych wyemitowanych przez włoskie spółki i przeprowadzone przez podmioty włoskie lub zagraniczne, niezależnie od państwa rezydencji pośrednika;

35) Pomimo pozornego braku dyskryminacji między opodatkowaniem, o którym mowa w ust. 491, i opodatkowaniem określonym w ust. 492 art. 1 ustawy 228/2012, i chociaż tutejszy Commissione nie podziela podniesionego przez wnoszącą odwołanie argumentu dotyczącego braku związku terytorialnego między podatkiem wprowadzonym w art. 1 ust. 492 ustawy 228/2012, któremu podlega podatnik, a systemem prawnym państwa włoskiego, Commissione uważa za konieczne skierowanie do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym z uwagi na wątpliwości co do prawidłowej wykładni prawa Unii Europejskiej, w szczególności w odniesieniu do zgodności przepisów ustanawiających podatek od transakcji finansowych z art. 18, 56 i 63 TFUE z powodów wyjaśnionych przez podatnika, które przedstawiono i opisano powyżej.

Z powyższych względów

Na podstawie art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia, izba pierwsza, wydaje

[OR.13]

POSTANOWIENIE**o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym**

w celu skierowania następującego pytania do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej zgodnie z art. 19 ust. 3 lit. b) Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 267 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej:

„Czy art. 18, 56 i 63 TFUE sprzeciwiają się przepisom krajowym stosującym do transakcji finansowych, niezależnie od państwa rezydencji operatorów finansowych i pośrednika, podatek obciążający strony transakcji, który jest równy stałej kwocie rosnącej zgodnie z zakresami wartości obrotu i zmiennej w zależności od rodzaju instrumentu będącego przedmiotem obrotu oraz od wartości umowy i jest należny z uwagi na okoliczność, że przedmiotem transakcji podlegającym opodatkowaniu jest obrót instrumentem pochodnym opartym na papierach wartościowych wyemitowanych przez spółkę będącą rezydentem państwa, w którym podatek ten jest ustanowiony?”

[...],

zawiesza

niniejsze postępowanie do czasu wydania wyroku przez Trybunał Sprawiedliwości;

postanawia

przekazać niniejsze postanowienie do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości,
[...]

[...] Mediolan, [...] w dniu 2 lipca 2018 r.